

Júliámmal Elzászban

Júliámmal Elzászban német kisvárosokat mentettünk
Hopp ott egy német kisváros mondtam és ő ráborította a szoknyáját

Minden elzászi német kisvárosban van egy középkori templom
Ott egy kis játékpap misét celebrál denevér vérrel
Amíg az elzászi német kisvárosok templomának tornya
Júliám belső combját karistolja

♪ Hozok majd Elzászból szuvenírt anyámnak,
Júliám otthagynom elzászi bányásznak,
Júliám szeretem, Júliám otthagynom,
Anyámnak kell hozzak szuvenírt angyalom. ♪

Az elzászi német kisvárosokban vogézekkel beszélgettünk
A Vogézek hegylánc közép-nyugat-Európában

A Ribeauvillé-i Hegedűsök Napján nincs dolgunk
Ez egy francia falu, Júliám lepök egy pajtát

Az elzászi német piacokon 18 éven aluliakat is kiszolgálhatnak alkohollal
Válassz magadnak valami szépet, mondtam, Júliám
És Júliám választott egy védőszentet

„Szent Ottília szépséges leányzóvá serdült”
„Kápolnát emeltek neki”

Hát mi volt kérdés a legszebb az elzászi német kisvárosokban
Júliám aranyos Júliám bányász Júliám volt a legszebb
De engem vártak haza a pilisi sváb falvak

Salomé

(még öt perc)

Salomé a konyhaasztalnál ül, és nem tudja kitölteni a Sudoku-t.
Hej, a konyhaasztalnál ül!

(még négy perc)

Salomé kezében eltéved a kávésbögre.
Két tenyér között megpihen, és lestoppolja az Üdvhadsereg furgonját.
Üdv, hadsereg – mondja, de senki sem beszél arámiul.

(még három perc)

Salomé könyvespolcán egyetlen üres hely van.
Rebecca Traister *All the Single Ladies: Unmarried Women and the Rise of an Independent Nation* c. könyve hiányzik onnan.

(még két perc)

Salomé átöltözik.
Melltartóban és bugyiban a tükör előtt egy darabig hisz a megváltásban.

(még egy perc)

Salomé unalmában feldob egy pénzértét.
Fej – gondolja.

Kopognak.

A Café Démagogue teraszán

S.L.H.-nak

Azok az évek az apácázárdában sosem múltak el nyomtalanul.

Szabadságjogok – kezdték épp csak kiáltozni a gyarmati utcákon,
mi habcsókot ettünk a Café Démagogue teraszán,
nyár volt, orrszőreinkről a tenger illata csüngött,
és te nem értted a kínai férfiakat.

Esténként Kínában férfiak kimennek a piacra libát vásárolni, mondtad,
hazaviszik őket és a konyhapulton megbasszák.

Egy teherautó zúgott el mellettünk,
a ponyva alól fiatal katonák bámultak.

Nem értem, néztem értetlenül,

Kínában nincsenek nők?

Gondolj csak bele, mondtad,

mi itt ülünk a Café Démagogue teraszán,

mindjárt kitör a forradalom,

és mindeközben valaki Kínában egy libát kefél a konyhájában.

Még aznap beálltam apácának.

Nyár van.

Habcsókot eszem a Café Démagogueteraszán,

orrszőreimről a tenger illata csüng.

Apáca vagyok.

Szeretlek.

Vajna Ádám (1994): költő. Balatonkeresztúron és Budapesten él, skandinavisztikát hallgat az ELTE BTK-n.